

se na besede Cesarja svojiga bolj zanesemo, kakor na vaše! De! mi zaupamo va-nj, v svojo dobro pravico in v zmago svoje dobre reči, zatorej jo na vès glas rečemo:

„Živi naš ustavni Cesar Ferdinand!

Živi prava svoboda!

Živi edina mogočna Avstrija!“

To, dragi prijatli! smo Vam namenili, v boljši razjasnjenje in zagotovljenje zadnjiga razglasa, kteriga ste s tolikim veseljem sprejeli, še povedati.

V Ljubljani 15. kozoperska 1848.

Naše barve.

Rojaki! zdaj zavriskajmo,
Zmotnjave so vse preč;
Domače se olišpajmo,
Nihče se ne prepira več!

Preljube naše barve trí,
Najlépši nam stojé;
Brez višiga poména ní,
Kar one govore.

Naj perva barva bela je,
Tak kakor svit srebrá,
In to je pravo znamenje
Nedolžniga sercé.

In druga modra kot nebó
Ovije nej sercé
Vsim s krepko stanovitnostjó,
Tak kot možakam gré.

Z njo se mi ne prestrašimo,
Nej treska bojni grom;
Viharjem se ne ganemo,
Ko gré za ljubi dóm.

In tretja zraven kakor kri
Rudeča barva je,
Junaški duh iz nje gorí,
Ki slavo nam daje.

Zato te naše barve trí
Naj lépši nam stojé;
Brez višiga poména ní,
Kar one govore.

Poženčan.

Od koristnosti jesenskiga oranja.

Semèrtje je navada, de kmetje pušajo ster-niša čez zimo nepreorane ležati, in de orjejo še léle prihodnjo spomlad, kader so se njive toliko osušile, de je moč orati. Tako ravnanje je škodljivo:

1) zató, kér je po tem takim setev jariga žita večidel pòzna in se ne more poprej opraviti, predin se ni zemlja, ki je čez zimo nepreorana in neprerahljana ležala, dovelj osušila;

2) pòzna setev storí počno žetev, in s to vse druge slabe nasledke;

3) de se zemlja marsiktero léto ne da, kakor gré, obdelati, posebno če deževno vreme spomlad delj časa nagaja.

Jesensko oranje pa, po kterim je zemlja čez zimo za spomladanjsko setev pripravljena, prinese veliko dobičkov:

1) Se zimska mokróta polagama v zrahljano zemljo vtéče, de ni premokra, vender pa dovelj vlažna za spomladanjsko rast.

2) Zmerzlina zrahljá in zdrobi debele grúče, de razpadejo in zemljo rodovitno storé.

3) Zemlja se poprej osuši, torej je kmet v stanu, na osušeno in zrahljano zemljo zgodej sejati, in pridobi takó vse dobičke zgodne setve, de žito kmalo, enako in veselo kaliti začné.

4) Na polji, ki je bilo že pred zimo obdelano, vzame plevél in mnoga škodljiva merčes lože konec; voda, ktero zemlja na se vleče, potopí ali prežene škodljivo žival, posebno kebrové červe; zmerzlina pa pokončá plevél, ki začné v začetku zime iz noviga kaliti.

Naj tedej kmetovavci jesenskiga oranja na tistih njivah nikjer v nemar ne pusté, kjer mislijo drugo spomlad jaro žito sejati!

Kaj je z ribstvom in lovstvom?

Od več strani vprašani: ali so poprejšnje pravíce ribstva in lovstva (jage) že nehale in na kakošno vižo? odgovorimo, de je bilo to v državnim zboru že posvetovano, de pa Cesar v ti reči novih postav še niso na znanje dali, in de tedej stare postav še popolnoma veljajo.

Iz Dunaja.

Ko so 6. dan tega mesca naš ljubeznjivi Cesar pod močno brambo zvestih vojakov, Dunaj (ali práv za práv svoj grad v Šönbrunu, pol ure zunaj Dunaja) nanagloma zapustili, so spisali naslednji mili razglas svojim ljudstvom:

Slovó presvitlīga Cesarja od Dunajčanov.

Vse želje svojih ljudstev sim si dopolniti prizadeval. Kar le vladár dobriga in zaupljiviga svojim ljudstvom skazati zamore, sim z veseljem do zadnje stvarice storil, in z dano ustavo sim samosvojnost, moč in blagostanje povikšati želel. Akoravno me je sila 15. veliciga travna iz grada svojih očetov pregnala, se nisim vender nikdar navelical, dájati in vosila spolnovati. Po narobširniših volitnih pravicah sim državni zbor skupej poklical, de naj z menoj ustavo sklène. Na Dunaj sim se zopet nazaj vernil brez družiga porošva kakor tega, ki je od pravíce in hvaležnosti pričakovati. Ali — majhna množica zmotenih ljudi podkopuje zaupanje cesarstva, razvujzdanost je dopernesla nar hujsi reči. Moj minister vojništva, kteri bi bil že zavoljo svoje visoke starosti usmiljenje zaslužil, je končal svoje življenje pod kervavimi rokami morivne derhali. — Moje zaupanje je na Boga postavljeno in na mojo pravično reč; tedej zapustim Dunaj, pomoči iskat, ktera bi rešila moje pod takim jarmam zdihajoče ljudstvo. Kdor ljubi cesarstvo, kdor ljubi svobodo, naj se vstopi okoli svojiga Cesarja!

Ferdinand s.r.

Drugi razglas presvitlīga Cesarja.

Naslednji razglas so dali Cesar iz Hercogenburga, ki kake 4 pošte nad Dunajem v spodnjim Estrajhu leži, na znanje:

Svojim ljudstvam!

Ko sim Šönbrun zapustil, sim poslal na Dunaj razglas, de bi ga eden mojih ministrov podpisal in na znanje dal, v kterim sim svoje silno zavzetje in žalovanje čez poslednje žalostne in strašne prigodbe izgovoril, kterih je le majhna, pa neprenehama nepokojna množica ljudi kriva. V ravno tem razglasu sim tudi oznanil posebni namen Svojiga popotovanja, namreč de bi za ta čas pripravno mesto našel, v kterim bi zamogel ustavno svobodo tako dokončati, de bi bila v pravo in terdno srečo vsim mojim ljudstvom, kterim se nobena pravica, ktera je dosihmal Moje poterjenje dobila, celó nič prikrajšati ne sme. Kér zavoljo Dunajskih prekučij Moj razglas unidan morebiti ni sploh oznanjen bil, sim sklenil to Svojim deželam, posebno pa tistim krajem v tolažbo na znanje dati, kjer zdej popotovam.

Hercogenburg 8. kozoperska 1848.

Ferdinand s.r.